

HOMILIE 28 AUGUSTUS 2022

In Oostkamp, vlakbij Brugge, bevindt zich één van de topscholen voor toekomstige butlers. Mannen en vrouwen – die vaak uit alle hoeken van de wereld komen – leren er de kunst van het runnen van een huishouden tot het organiseren van feesten volgens de strengste etiquetteregels. Eén van de studie-onderwerpen is ongetwijfeld de verhouding tussen gastheer en genodigden op meetings en feesten.

Ik heb er geen zicht op of de school in kwestie zich laat leiden door de sociale spelregels in het evangelie, al zou dit bijzonder waardevol zijn.

Want het evangelie heeft voor ons vandaag een prachtige etiquette-boodschap, meer nog: het zijn er twee: één voor de gasten aan een feest en één voor de gastheer. In twee vergelijkingen maakt Jezus ons de sociale etiquette-regels duidelijk die gelden in het Rijk Gods, waar het feest symbool voor staat.

Starten we met de eerste vergelijking: die tot de gasten op het feest. Jezus observeert de genodigden die toekomen en merkt meteen de diep-menselijke trekjes op: ze gaan voor de ‘beste’ plaatsen, dicht bij de gastheer. Ellenbogenwerk om ergens te geraken, het is van alle tijden. Jezus draait die zienswijze om: stel je nederig en dienstbaar op door de laatste plaats te kiezen. Nederigheid betekent niet zich laten vernederen – dat wil het evangelie niet meegeven. Het betekent het erkennen van de talenten en gaven die anderen hebben – en die we vaak niet opmerken. Het brengt oog voor de verscheidenheid die er onder mensen leeft.

Zijn wij soms niet als de genodigden op het feest? Zoeken wij niet snel een plaats naast gelijkgestemden, wie dezelfde interesses heeft, tot dezelfde klasse behoort of dezelfde reputatie heeft? Jezus vraagt ons die houding van pretentie om te keren en in bescheidenheid die andere in zijn waarde te erkennen. Een verandering van grondhouding dus: mij niet met anderen vergelijken want dat leidt snel tot hoogmoed, maar van nederige betrokkenheid op de ander. Een houding die uitmondt in dienstbaarheid, altijd een plaats die de ander laat voorgaan, zoals Jezus zijn hele leven heeft voorgeleefd.

En dan is er nog de tweede vergelijking vandaag: die voor de gastheer over de keuze van de gasten aan een feestmaal. Betekent dit nu dat we geen familie en vrienden meer mogen uitnodigen? Nee, want feesten brengt verbinding tussen mensen en daar is niets tegen in te brengen.

Jezus wil vandaag een stap verder gaan. Wanneer wij feesten binnen de ons gekende kring, is dit gebaseerd op geven en terug-geven: ‘ik nodig jou uit omdat jij mij hebt uitgenodigd’. Geven en ontvangen vormen de basis. De evangelische boodschap is er net één die niemand uitsluit: ontvang ook diegene die niks kan terugdoen.

Stel jezelf even de vraag of je liever iets geeft dan wel iets ontvangt..... Wie kiest om te geven zonder iets terug te willen is klaar voor een leven zoals Jezus het droomt, het Rijk Gods. “Wat je voor de minsten van de mijnen hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan”.

Zo komt in beide vergelijkingen de belangeloze en dienende liefde tot uiting.

Het is geen toeval dat Lucas deze vergelijkingen een plaats geeft in zijn evangelie. Hij schreef deze met enkele specifieke problemen van de eerste christengemeenschappen in het achterhoofd. Zowel in de brief van Jacobus als in die van Paulus aan de christenen van Korinthe – beide brieven zijn ouder dan het evangelie van Lucas – komen ze naar voor. Er zijn sociale wantoestanden in de eerste kerk waar armen gediscrimineerd worden ten gunste van de rijken en waar delen onbestaande is met overvloed voor de enen en honger voor de anderen. Daar gaat Lucas tegenin: deze gedragingen stroken niet met Gods droom.

Tussen de Kerkgemeenschap van Lucas en de onze liggen 20 eeuwen. Durven wij voluit te gaan voor deze kerk van dienstbaarheid en nederigheid? Kunnen wij in eenheid en zonder uit te sluiten, deelnemen aan dit wekelijkse feestmaal, dat de eucharistie in wezen is. Aanhoren wij de oproep van het evangelie tot blijvende, nederige liefde?

Dit alles belijden is één ding, dit consequent toepassen vraagt kracht.

Ondertussen levert de butlerschool in Oostkamp toptalenten af die wereldwijd worden ingezet en dat is prima. Mogen wij allen echter niet uit het oog verliezen dat wij samen toptalenten kunnen zijn in de evangelische etiquette. Onze maatschappij heeft er meer dan ooit nood aan.

Hilde Verplancke